

“ଠାରେଃବୁ ଆମ୍ବା”

ဤဝတ္ထာသည် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ ကောက်ရှုံး ပေးပို့လိုက်သော ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဒိုင်ယာရှိစာအပ်လေး တစ်အုပ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာရသော ဝတ္ထာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ပညာတော်သင်သွားသော မိန့်ကလေး၏ အဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံများကို မှတ်တမ်းပြထားခြင်း ဖြစ်၍ စာဖတ်သူများ အနေဖြင့် ဗဟိုသူတလည်းရစေ၊ ဖိလင်လည်းဖြစ်စေဟန်သော ဆန္ဒဖြင့် စာရေးသူက ဆီလျှော်အောင် ပြပြင်တင်ဆက် လိုက်ပါကြောင်း။  
“ရွင်လန်းချမ်းမြော်ပါစေ”

# အချုစ် နိုဗ္ဗာန်ဘုံ

“အခန်း (၁)”

‘စန္ဒာ’ ဆိုလျှင် ဆေးတဗ္ဗာသိလိုလောကမှာ မသိသူမရှိသလောက်ပင် ပေါ်ပြုလာ ဖြစ်နေပါတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ကျွန်ုံမနာမည်ရင်းမှာ မခင်ဆွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မခင်ဆွဲဆိုတဲ့ နာမည်က ရိုးလွန်းလို့ တဗ္ဗာသိလိုရောက်တဲ့ နှစ်မှာ ကျွန်ုံမ စိတ်ကြိုက် စန္ဒာလို့ ပြောင်းလိုက်ပါတယ်။

ယခုဆိုလျှင် ဆေးတွေ့သိလဲမှ နောက်ဆုံးနှစ် ပြီးသွား၍ အလုပ်သင်ဆရာဝန်အဖြစ် ဆေးရုံကြီးမှာ ဟောက်စ်ဆာဂျင် လုပ်နေပါတယ်။ တွေ့သိလဲမှာတုန်းက အသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်ပဲမဲ့ စာလဲတော်နေလေတော့ ဆရာများနှင့် အမြားသူများကပါ ဂရုစိက်ခြင်းခဲ့ခဲ့ရတယ်လေ။ နောက်... တန်ည်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်မရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကြောင့် လူအများ ဂရုစိက်ကြော်လေသလားမသိ။

ကျွန်ုမှာ၊ မိဘများမှာ ချမ်းသာကြော်ထဲများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် သမီးကလေးတစ်ယောက်အား  
တစ်စုံတစ်ရာချို့တဲ့၏င်းမရှိစေရဘူး အလိုအနှစ်ပြည့်ဝအောင်ထားခဲ့ကြပါတယ်။ ငယ်စဉ်ကပင် နာမည်တိုး ကွန်းမူင့်ကျောင်း၏  
ပညာသင်ခဲ့ရပြီး ပြောအဆုံး အနေအထိုင်မှ စြေး ပိုလ်သန်ပေသည်။ မြန်မာမဆန်ချေ။ ကျွန်ုမရပ်ရည်ကို ကြည့်ရှုပါ့ပါ့ဒါ။။  
အသားအရည် ဖြာဖြာဝင်းဝင်း မျက်နှာစိုင်းပိုင်း နှာတံပေါ်ပေါ်နှင့် အတော်ချစ်စရာပင်။

နှုတ်ခမ်းနှင့်ပါးစီးနှင့်ခြင်းလက်သခြားဆိုဒေါ်တိမှာ ၁၂-ရာသီ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် ကျွန်မကိုယ်ပေါ်၌ အမြတမ်းမြင်နိုင်သည်။ အများအားဖြင့် ကျွန်မမှာ ရပ်ရည်ပြည့် စုသည်သာမက ပစ္စည်းသွားလည်း ကြွယ်ဝသူဖြစ်သောကြောင့် အလုပ်ဆုံး အဝတ်အစားများဖြင့် တန်ဆောင်နိုင်လေသည်ဖြစ်ရာ ထင်ကုတ်ပိုး တို့၏ လုနေသည်လား မပြောတတ်။ ငယ်ချွဲ၍ လုပ်သောကိုယ်လုံးပိုင်ရှင် ရပ်ရည်ချောမော ဥစ္စာပစ္စည်းပါသောကြောင့် ကျွန်မလို ကောလိပ်ကျောင်းသုမျှိုးကို ဘယ်လိုပေါ်သောကျိုးမျိုးကမှ စိတ်ဝင်စားစွာ မကြည့်ပဲမနေနိုင်။ ကျွန်မမှာ အလုအပကို မြတ်နိုးခင်မင်တတ်သကဲ့သို့။

ပညာရေးကိုလဲ လေ့လာလိုက်စား ကြိုးစားနေဆုံးဖြစ်၏။  
 ထို့ကြောင့် အရှိုးအတူးကု ဆေးပညာဘွဲ့၊ အတွက် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ပညာသင်သွားရန် လျောက်ထားခဲ့ပါသည်။ ယနေ့ညနေ  
 ကျောင်းဆင်းပြီး ကျွန်ုပ်မအဆောင်တွင်း၌ ခကာနားနေစဉ် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က အဆောင်မှုးကတွေ့လိုကြောင်း

လာရောက်ခေါ်သဖြင့် ထိုက်သွားရာ အဆောင်မှုးဖြစ်သူ ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်အေးကြည့်နှင့် တွေ့ရပေသည်။ ဆရာမကြီးက “ကွန်ဂရက်ကျူးလေရှင်း” ဟုနှစ်ဆက်ပြီး သုမလက်ထဲမှ စာအိပ်တစ်ခကို ကျွန်မအား ကမ်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်ုင်မက သိလိုအေဖြင့် စာအပ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ အနီးရကိုဖြစ်ပြောင်း တွေ့ရပါသည်။ စာထဲတွင်ပါသည်။ အကြောင်းအရာမှ အရီးအထူးကုဘွဲ့ယူရန် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ရွေးချယ်စေလွှာတ်ပြောင်းနှင့် လိုအပ်သော အစီအစဉ်များပြုလုပ်ပြီးရှုံးလအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားရမည်ဖြစ်ပြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြပါရှိပါသည်။ ကျွန်ုင်မဖြင့် စာရွက်ကြီးကိုင်ပြီး အလွန်ဝမ်းသာမိပါသည်။ ကျွန်ုင်မ၏ စမ်းသာမှုမှုတ်များပြောင့် ထိနောက် ညနေစာကိုပင် မေးခါ်ပိုင်ကြော ပေါ်။

နောက်ရက်များတွင် ကျောင်းမှ ခွင့်ယူ၍ ကျိန်းမာရေးစစ်ဆေးခြင်း၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်မာပြည်ရှိ ဂျပန်သံရုံးသို့ သွားကာ အလိုဂျိသော ကိစ္စများစုစုမေးမြန်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရင်း အချိန်များ ကုန်လွန်ခဲ့ပါသည်။  
ထိုင်းတစ်ပါးတွင် ဝတ်ရန်အဝတ်အစားများမှာ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝကို ပြင်ဆင်ပြီးပြီဖြစ်သောကြောင့် သွားရမည်။ နောက်ရင်တစ်ဖို့ဖို့နှင့် စောင့်ဆိုင်းနေ့မြပါတော့သည်။ ကျွန်းမ ဂျပန်ပြည်မထွက်လာမိတစ်ရက်က ကျွန်းမရဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျွန်းမရဲ့သူယ်ချင်းများက ကျွန်းမအားဂုဏ်ပြန့်ပြန့်ကယ်ကလေးတစ်ခု ပြုလုပ်ပြီး နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။ ကျွန်းမစိတ်ထဲတွင် ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ဝမ်းသာသံခြင်းတို့ ရောယ်နေပါတယ်။

ଫୋର୍କ୍ କେ ବୁନ୍ଦେବିଳ୍ ତାଙ୍କ ମଗ୍ନିଲାପ୍ ଲେବିପ୍ ବିଜୋବେ ଲେବାର୍ ପିଂ ଗପଣ୍ଟିକିଂଦିଏଁ ଓଣିଃତାଙ୍କ ଧର୍ମ ରବିତୋ ସବ୍ୟ ॥

ကျန်မစီးမင်းလိုက်ပါခဲ့သော ဂျက်လေယာဉ်မှာ တစ်နှင့်ပြီးတစ်နှင့်ပြတ်ကျော်ပံ့သန်းရင်း

နာရီပေါင်းများစွာကြောပြီးသောအခါ ဂုပန်နိုင်ငံ တိကိုမြှုတော် လေယာဉ်ကွင်းသို့ ဆိုက်ရောက် ဆင်းသက်ခဲ့ပါတော်သည်။

အောက်တိဘာလဖြစ်သောကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အလွန်ချမ်းအေးလှက်ရှိသည်။ ကျွန်မတည်းခိုရန် ကျောင်သို့

ရောက်ပြီးနောက် စိတ်အေးချမ်းသာစွာ အိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

အန်း (၂)

တိကျို့ဖြူတော်သို့ ရောက်ပြီးနောက်တနေ့တွင်ပြုလုပ်စရာရှိသော အစိုးရကိစ္စအဝေးကို ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကျွန်မပညာသင်ကြားရမည် ဆေးတဗ္ဗာသို့လဲသို့ သွားရောက်ပြီး ကျွန်မပညာတော်သင်အဖြစ် ရောက်ရှိလာကြောင်း သတင်းပုံပြီး ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ရောက်စ J-ရက်၊ ၃-ရက်ခန့်တွင် ပျင်းရှိချောက်သွေ့စွာ တကိုယ်တည်း နေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ သူငယ်ချင်းများကို လွမ်းဆွတ်တမ်းတမိပါတော့သည်။ မကြားပို့ ဆေးတဗ္ဗာသို့လဲမှ ခွင့်ပြချက်ရရှိပြီး

ကျွန်မကျောင်းစတက်ရပါတော့သည်။ နိုင်ငံ့မြေးကျောင်းသူ လူသစ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ပထမတွင် သူငယ်ချင်းအဖော်မရှိသော်လည်း J-လအတွင်း၌ပင် သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများ ရရှိပါသည်။

ထိုသို့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများသည် ကမ္မာအရပ်ရပ်မှ ဆေးပညာသင်ရန် ရောက်နေကြသော အကိုလိပ်၊ အမေရိကန်၊ ကပ္ပလီ၊ ကိုရီးယား၊ အိန္ဒိယ စသည်။ နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ ကျောင်းသားများကိုလည်း တွေ့ရှိသိကျွန်ခဲ့ရလေ၏။ ထိုအထဲတွင် အရင်းနှီးဆုံးနှင့် အချုပ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိပေါ်သည်။

သူကား ဂျပန်အမျိုးသမီး 'နိုရှိကို' ဆိုသူဖြစ်ပြီး ကျွန်မနှင့် အဆောင်တစ်ခုထဲ အခန်းတစ်ခုထဲနေရသော ဆေးကျောင်းသူဖြစ်ပေသည်။ ရက်လအနှစ်များ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ၅-လ မြောက်သောအခါ ကျွန်မ သူငယ်ချင်း 'နိုရှိတိ' နှင့်ပင် မြို့တွင်းမြို့ပြင် လည်ပတ်သွားလာလျက် ဂျပန်နှင့်၏ မြို့တော်ကို လွှေလာမိပါသည်။

လူစည်ကားလျက်ရှိသောကြောင့် နေ့ညွှန်ပြတ်သာယာထိပြုလျက်ရှိ၏။ ညာအချိန်တွင် နိုယွန်မီးရောင်စုံ ထွန်းညိုထားသောကြောင့် မြို့၏ ကျက်သရေကို တင့်တယ်ပေါ်ပါသည်။ စတိုးဆိုင်များ ဟောတယ်များ စာအုပ်ဆိုင်နှင့် လူစည်ကားရာ ရေးများမှာ နိုင်ငံ့မြေးသားများ ခြေချင်းရှုပ်အောင် သွားလာလည်ပတ်သော အချက်အခြားရာများဖြစ်၏။ တနေ့သော ဖြောလည့် တစ်ညွှန်တွင် ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်းနှင့်ရှိတိက အပြင်သို့ အလယ်သွားရန်ခေါ်သဖြင့် ကျွန်မလဲသဘောတူ လက်ခံလိုက်ပါသည်။ ထိုကျို့ဖြူတော်၏ ညျှေခံးများကို နေရာအနှုံးအပြား လည်ပတ်ကြပြီးနောက် လူစည်ကားရာ မြို့လယ်ပန်းခြေား တစ်ခုအတွင်း ခုံတန်းလျားတစ်ခုတွင် ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်း J-ယောက် အပန်းပြုလျက်ရှိပါသည်။ ထိုသို့ အပန်းဖြောလျက်ရှိစဉ် ကျွန်မသိလိုက်သော ဂျပန်နှင့်အကြောင်းများကို မေးကြည့်ရာ နိုရှိတိက ဂျပန်နှင့်လိုက် လူမှုခင်မင်းရင်းနှင့်ကြရလေတော့သည်။ ထိုပန်းခြေားထဲ ၈-နာရီခဲ့အထိ အချိန်ဖြန်းထိုကိုပြီးသည်၏နောက် ကျွန်မတို့ ကျောင်းဆောင်သို့ ပြန်ရန် နေရာမှ ထတုက်ကြသည်။ ထိုအခိုက် ကျွန်မတို့အနားတွင် မည်သည်၏အချိန်က ရောက်နေသည်မသိရသော လူတစ်ယောက်ကျွန်မသူငယ်ချင်း နိုရှိတိအား ရင်းရင်းနှီးနှီး နှုတ်ဆက်ရင်း ဂျပန်ဘာသာစကားဖြင့် အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြပြီးနောက် ကျွန်မဘက်သို့ လွှာည့်ကာ... နိုရှိတိက သူမနှင့် ချစ်ခင်လျက်ရှိသော သူမ၏ ချစ်သူ 'မှုရီယာမှာ' ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်ပေးသောအခါ ကျွန်မနှင့် ဖူးရီယာမှာ နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်လက်တစ်ယောက်ဆွဲကာ အနောက်တိုင်း ဆန်သော နှုတ်ဆက်ခြင်းမျိုးဖြင့် နှုတ်ဆတ်လိုက်ပြုပါသည်။

ထိုနောက် နိုရှိတိဘက်သို့ လွှာည့်ကာ ညကပွဲတစ်ခုခုသို့ သွားရန် ဖိတ်ခေါ်နေသဖြင့် နိုရှိတိရော ကျွန်မပါ လက်ခံလိုက်ကြပါသည်။ ညကပွဲရုံသို့ ရောက်သောအခါ ပြာလဲလဲ မီးရောင်များကို ခပ်မိုန်မိန် ထွန်းညိုထားပါသည်။ ကျွန်မတေားတွင် ထိုင်နေကြသော နိုရှိတိတို့ ခုံတွဲမှုအပ အခြားသူများကို သဲကွဲစွာ မြင်နှင့်ချေ။ နိုရှိတိ၏ ချစ်သူ ဖူးရီယာမှာက သူ့ကွဲတ်အကျိုးအိမ်လို့ အဆင်သင့်ပါလာသော သံဘူးဘီယာကို ဖောက်လျက်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ ခေါင်းခြင်းဆိုင်လျက် တစ်ခါတစ်ရုံ တိုးတိုးပြောလျက် ရုပ်မေးနေကြသည်မှာ ကျွန်မကိုပင် မေးနေသလား မပြောတတ်ပေ။ ကျွန်မတို့ နေရာမှာ စတိတ်စင်နားက်ပ်လျက်ရှိသောကြောင့် တိုးတိုးမှတ်တော်သို့ ကောင်းစွာကြပါသည်။

သူမ၏ မျက်နှာမှာပြီးစွဲ့တူးလျှက်ရှိသလို အသံမှာလဲ အေးမြေသာလျက်ရှိလေသည်။ သူမ၏အမှုအရာမှာ တစ်စုံတော်ယောက်အား မျှော်လင့်စောင့်စားနေသကဲ့သို့ရှိ၏။ သီးချင်းတစ်ပို့ခိုင်းဆုံးသွားသောအခါ သာယာဖြစ့်ပြောင်းသောတေားသံး တိုးတိုးမှု ထပ်မံပေါ်လွှာပွဲတ်စားသား အသက် ၁၈-နှစ်ခန်း။ ဂျပန်မလေးနှင့်ထိုယောက်ကျိုးသံးဖျို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်စုံးနှင့်တော်စုံး ကြိုင်နာယုဇွာ ပွဲ့က်နှစ်းရှုံးပြီးသည်။ ကဗျာ့ရုံတ်ခုံးတွဲ့ တိုးတိုးမှတ်တော်သံးပြီးသို့ ကြိုင်နာယုဇွာ ပြု့ပြုပါသည်။ အနားသို့ရောက်သောအခါ ခွဲ့ခွဲ့နှစ်းသံးရုံးပြီးမော်တွဲ့ တိုးတိုးမှတ်တော်သံးပြီးသို့နှင့် တိုးတိုးမှတ်တော်သံးပြီးသို့။ သပ်ရပ်လွှာပွဲတ်စားသား အသက် ၁၈-နှစ်ခန်း။ ဂျပန်မလှုလှုလေးတစ်ယောက် သီးချင်းဆုံး၍ ထွက်လာပါသည်။

ယောကျိုးပျို့ကလေးက ဂျပန်မလေး၏ လက်ကိုဆွဲကာ အခန်းတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ အခန်းတွင်း၌ အဆင်သင့်ပြင်ထားသော ကုတ်ကြီးတစ်လုံးရှိပြီး အခန်းအနားကို လုပွဲဖြာ ပြုလုပ်ထားလေသည်။ ထိုယောကျိုးပျို့သည် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်ပြီးနောက် ဂျပန်မလေးကို တစ်ချက်မျှနှစ်းလိုက်ပြီး ဂျပန်မလေး၏ အဝတ်များကို ဆွဲခွဲတဲ့တော့သည်။

ဂျပန်မလေးက သဘောမတူဟန်ပြုသော်လည်း သူမ ဝတ်ထားသော မိန္ဒိန်ကပ် အသားကပ် အကျိုးမှာ ကျွဲတဲ့သာ ကျွန်တော့သည်။ တဖန်ယောကျိုးပျို့က အတွင်းခံအကျိုးကို လှန်တင်လိုက်ပြီး အတွင်းခံဘောင်းဘို့ ဆပ်စမိုင်နာကို ဆွဲခွဲတဲ့နေ့ပြန်ပါသည်။

အတွင်းခံ အကျိုးတို့မှအပ တစ်ကိုယ်လုံး တုံးလုံးဖြစ်နေသော ဂျပန်မလေးကို နှုတ်ခံစွဲတစ်ချက် စုပ်ယူလိုက်ပြီးနောက် ယောကျိုးပျို့ကလဲ သူ၏ အဝတ်များကို စတင်ခွဲတဲ့နေပါတော့သည်။ မကြာမိအတွင်း၌ပင် ဂျပန်မလေးနှင့် ယောကျိုးပျို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ ကိုယ်တုံးလုံး နီးပါးမျှ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ယောကျိုးပျို့က သူအား စူးစိုက်ကြည့်နေသော ဂျပန်မလေး၏ နူးပြုးပြင်ကို အသာအယာနမ်းလိုက်ပြီးသောအခါတွင် သူ၏လုပ်ငန်းစရိတ် ဂျပန်မလေးအားပေါ်၍ အပိုင်းပိုင် အကျိုးအပ်ပါသည်။ မကြာမိအတွင်း၌ပင် ဂျပန်မလေးနှင့် ယောကျိုးပျို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ ကိုယ်တုံးလုံး နီးပါးမျှ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ဂျပန်မလေးက အောင်မြင်ကြီးထွားသော ယောကျိုးပျို့၏ လီးကြီးကို တပ်မက်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေသလို ယောကျိုးပျို့ကလဲ သူ၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်နေသော ဂျပန်မလေး၏ ကို စူးစိုက်ကြည့်နေပါတော့သည်။ ပထမတွင် ကျွန်မှ မျက်နှာမထားတတ်အောင်ပင် ရှုက်မိပါသည်။ ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်စောင်းအကဲခတ်လိုက်သောအခါတွင် စုတွဲတိုင်းလိုလိုပင် စင်ပေါ်မှု အတွဲနှင့်အပြိုင် နမ်းစုပ်လျှက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ကျွန်မသွေးထွေးလိုက်ပါသည်။ သူမ၏ချိစ်သူ အပွတ်အသပ် အနမ်းအစုပ်ကို ခံနေရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်မတွေ့နေရချေပြီး

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ယခုကဲ့သို့ အပြားအတ်လမ်းကပြုသော ပြားအတ်မျိုး မကြည့်ခဲ့ရဘူးသောကြောင့် ကျွန်မရင်တဲ့တွင် တဒိန်ဒိန်းနှင့် ခုနှစ်နေပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မရှုက်နေ၍ အကြောင်းမထူးတော့သွေ့ပြီ့မို့ စင်ပေါ်မှုစွဲတွဲကို ဆက်လက်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်း...

ယောကျိုးပျို့က ဂျပန်မလေး စိတ်ထွေ့လောဇာရန် သူ၏လီးကြီးကို အတန်အရင်းအထိဖြုပြန်နေပါသည်။ ယောကျိုးပျို့က ဆက်လက်ပြီး ဂျပန်မလေး၏ စောက်ဖုတ်ကို ပွဲတ်သပ်ပေးနေရင်း တစ်ခါတစ်ခါ စောက်စွဲကလေး ပွဲတ်လိုက် စောက်ခေါင်းတွင်းသို့ လက်ညွှိုးဖြင့် နှိုက်လိုက် ပြုလုပ်နေရာ ဂျပန်မလေးက ကျေနှပ်သော အကြည့်ဖြင့် ငါ့ကြည့်နေလေသည်။

ခဏအကြောတွင် ယောကျိုးပျို့က သူ၏ လက်ညွှိုးကို ဂျပန်မလေး၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ပြန်ထွဲတဲ့လိုက်သည်ရှိသော် သူ၏ လက်ချောင်းတွင် ဂျပန်မလေး၏ အရည်များပေကျွဲက်ရှိသော့သည်။ ရှုံးသို့ ခရီးဆက်ရန် ဂျပန်မလေးက လိုက်လျော့ခွင့်ပြုတဲ့ မျက်နှာ ပြုလိုက်လျော့ ယောကျိုးပျို့က ဂျပန်မလေးအား အိပ်ရာပေါ်သို့ အသာလုံးချုပ်လိုက်ပြီးနောက် ကာမစပ်ယုက်ရန် နေရာယူလိုက်၏။

ဂျပန်မလေး၏ ခြေနှစ်ချောင်းအား တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆွဲကားလိုက်ရာ နက်မှားငွေ့သော စောက်မွေးများနှင့် အလွန်ထူထဲသော နှုတ်ခံစွဲသားများက ဟပြုပြုဖြစ်နေသလို ထိုအရာအထက်မှ စောက်စွဲလေးမှာ အပြင်ဘက်သို့ ချွန်ထွက်လျှက်ရှိသွေ့လေသည်။

ပေါင်အပြီးသားနှင့် ပြုသလိုခံတော့မည်။ အသွင်မျိုးဖြင့်ရှိနေသော ဂျပန်မလေးအား ယောကျိုးပျို့က စောက်ခေါင်းဝကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖြေကာ ကျွန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သူ၏မတ်တောင်နေသော ကိုကိုင်၍ ဂျပန်မလေး၏ အဝသို့။

ထိုသို့ ကြည့်နေရင်းက ကျွန်မရင်တဲ့မြို့လိုက်ဖို့လိုက်ဖြစ်ကာ မဖော်ပြတတ်သော ဝေဒနာတစ်ခုကို ခံစားနေရပေါ်။ ဂျပန်မလေးမှာ အောက်မှုနေ၍ ထွန်းထွန်းလူးနေသလိုပင် ယောကျိုးပျို့ကလည်း သူ၏ ခွန်အားကို အစွမ်းကုန်သုံး၍ ‘တဖိတွေ့တွေ့... တဖိတွေ့တွေ့...’ အသံများ ထွက်လောသည်အထိ တအားအောင့်ဆောင့်နေ၏။ တစ်ခါတစ်ရုံ ယောကျိုးပျို့က သူ၏ကို ရွှေ့ဥများပါမြုပ်ဝင်သွားမတတ် ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်ပေးလျှက်ရှိနေစဉ် ဂျပန်မလေးက အားကျေမံး အောက်မှုနေ၍ ကော့ကော့ပေးလေသည်။

၅-မိန္ဒ်အနဲ့ကြောသောအခါ ယောကျိုးပျို့မှာ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြစ်ကာ ဂျပန်မလေးပေါ်သို့ ထို့ကျွဲသားလေတော့သည်။ ယောကျိုးပျို့က သုတေသနတွက်သွား၍ တစ်ချို့ပြီးသွားသော်လည်း ဂျပန်မလေးမှာမူ ကျေနှပ်ပုံမရဘေးပေ။ သူမ၏ တင်ပါးနှစ်လုံးကို ဆတ်၍ ဆတ်၍ ကော့ပေးလျှက်နေပြန်သည်။ သို့သော်လည်း ယောကျိုးပျို့မှာ မောဟိုက်နေ၍ အကြောင်းမထူးပေ။

ခဏကြောသော် ဂျပန်မလေးက စိတ်မရည်သလို အိပ်ရာပေါ်တွင် ထထိုင်ကာ ယောကျိုးပျို့ကို ဆွဲထူလိုက်၏။ ဂျပန်မလေးက ယောကျိုးပျို့ရေးမြို့တိုင်လိုက်ပြီး တွဲလောင်းကျေနေသော ကြီးကို လက်ပေါ်အနုလေးဖြင့် ရှုံးတိုးနောက်ငင်ပြုလုပ်ပေးနေသည်။ ထို့မြတ်ဖို့ ပါးစပ်တွင်းသို့ ထည်းကား တပြုတွဲပြုတွဲ မြည်အောင် စုပ်ပေးနေသဖြင့် ယောကျိုးပျို့မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ထွန်းထွန်းလူးနေတော့၏။

ဂျပန်မလေး၏ အာင့်ကြောင့်ဗြို့မှာ သံမကိုချောင်းပမာ မာတောင်လာရာ ဂျပန်မလေး၏ ပါးစပ်အတွင်းမှ

ချွတ်ပစ်လိုက်ရလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ယောက်ဗျားပျို့၏ သည် အစွမ်းကုန်မာတောင်လာသောအခါ ဂျပန်မလေးက အိပ်ယာပေါ့သို့ ရဲ့အိပ်ကာ သူမမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆွဲတောင်ပေးလိုက်ရာ သူမ၏ မှာ အစွမ်းကုန် ပွင့်အာသွားသည်။

ထိုသို့ ပွင့်အာနေသော ဝသို့ ယောက်ဗျားပျို့က သူ၏ကို အသာတောကာ တအားထိုး၍ ဆောင့်သွင်းလိုက်သဖြင့် ဂျပန်မလေးမှာ ကျေနှစ်သွားပုံရလေသည်။ သူတို့စွဲမှာ အပေးအယူမျှမျှတတနှင့် ကြြပြီး မကြာဖို့ပင် နှစ်ယောက်သား ကုတင်ထက်တွင် ပြုမ်ကျွားလေတော့သည်။

ယောက်ဗျားပျို့မှာ မောဟိုက်ပင်ပန်းစွာ အိပ်မောကျသွားပြီဖြစ်သော်လည်း ဂျပန်မလေးမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေဟန်ဖြင့် အိပ်မပျော်နိုက်ပေ။ ထိုအနိုက်တွင် သူမရှိရာ အတွင်းနေးသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ထိုသို့ တစိမ်းယောက်ဗျား ရောက်လာသော်လည်း ဂျပန်မလေးက ကန်.ကွက်ခြင်းမရှိ။

ခုတိယ ဝင်လာသော ယောက်ဗျားက ဂျပန်မလေးဘေး၌ အိပ်မောကျနေသော လူကို လုမ်းကြည့်.လိုက်ပြီး တဖန် ဂျပန်မလေးအနားသို့ တိုးကပ်သွားပြီး သူမမ၏ပုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ကာ မတ်တပ်ရပ်ဒေါ်။

ပြီးမှ ဂျပန်မလေး၏ ပါးကိုနှစ်ပြီး သူမ၏ နှစ်ခေါ်ကို မင်္ဂလာရ စုံပုံလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မသည် စင်ပေါ့မှ မအရှိကို ကြည့်.ပြီး ဖြစ်မှဖြစ်ပါ.မလားလို့ တွေးပြီးကြက်သီးထမိပါတော့တယ်ရှင်။

ကျွန်မက စိုးရှိမ်နေသော်လည်း ဂျပန်မလေးကတော့ဖြင့် ပြီးချင်သော အမှုအရာနှင့် ခုတိယဝင်လာသော ထိုယောက်ဗျားအား ညျှတော့ လုပ်နေပါတော့သည်။ ကျွန်မဖို့ရိုစိတာလဲ မလွန်ပါဘူးရှင်။ ကြည့်.ပါအုံ.... ဂျပန်မလေးရော ထိုယောက်ဗျားကြီးပါ အဝတ်အစားမရှိကြပါဘူး။

ထိုယောက်ဗျားပုံစံမှာ ဂျပန်နှင့် ကုလားစပ်ထားသလားထင်ရပါသည်။ အသားအရေညီမဲ့မ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း နှစ်ခေါ်အေးအေးတွေကလဲ စောက်ဖုတ်မွေ့ခဲ့၊ အပြီးပဲရှင်... မနေတာပါပဲ။ ထိုယောက်ဗျားကြီး ပေါင်ကြားလဲက ကြီးကလည်း ဘယ်အချိန်က တောင်ထနေသည်မသိပါ။

ယခုကဲ့သို့၊ အလွန်ထွားကျိုင်း ရှည်လျားသော ဦးကြီးမျိုး တစ်ခါမှ ကျွန်မ မဖြင့်ခဲ့ဖူးပါဘူးရင်။ စင်ပေါ်ကပြရန် တမင်ရှာ့ကြေားလေသလားမသိ။ ယခုကပြသော ယောကျားတိုင်း အောင်မြင်သော ဦးပိုင်ရှင်များချော်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ဦးခါး တစ်ဦးဖတ်၍နေရာမှ ဂျပန်မလေးက ထိုလူကြီးအား ကုတင်ပေါ်သို့၊ တွန်းလဲလိုက်လေသည်။

ထိုလူကြီး ဦးကြီးမှာ မို့သို့၊ မျှော်ကာ တောင်မတ်နေသည်။ ဂျပန်မလေးသည် ကုတင်ပေါ်တက်လာပြီး အရည်ရွမ်းသော ၅-ဘက်ပတ် အဝသို့ ဦးကြီးကိုတော့ကာ သူမ၏ ဖင်ကို အသာကြော် ခံပိုင်းပြင်း ထိုင်ချလိုက်လေ၏။

‘ဘွတ်...ဖွတ်’ ဟူသော အသံများနှင့်အတူ သူမ၏သားအိမ်တွင်းသို့ ဦးထိပ်ဖျော်ပြင်းပြင်းလုပ်ပေးလိုက်ရာ သူမရှိနှင့် ဝင်သွားသဖြင့် သူများကိုနာတပြင်လုံး ရှုံးမဲ့သွားလေသည်။ ဂျပန်မလေးမှာ အောင့်သွားသည် ထင်မိသည်။ အတန်ကြာနားနေဖြီးမှ... သူမ၏ တင်ပါးကြီးနှစ်လုံးကို မြောက်လိုက်ဆောင့်ချလိုက်ဖြင့် ခပ်ပြင်းပြင်းလုပ်ပေးလိုက်ရာ သူမအနိုးသာမက ထိုလူကြီးအနိုးရာလည်း မိန်းကလေး၏ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး အခံနေရသောကြောင့် ကျေနပ်နေလေသည်။ ပမထအကြော် ကာမပစ်ယူက်ကြပုံနှင့် ယူဝါဒကြော်ကာမပစ်ယူက် ကြပုံက ပို့ပြီးကြမ်းတမ်းသည်ဟု ထင်မိသည်။ ဂျပန်မလေးက ဖြူဖြူသေးသေး ယောကျားက ကြီးကြီးထွားထွားမဲ့ ကျွန်မဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ဝင်စားနေမြို့ပါသည်။

ပုံစံအချိုးမျိုးနှင့် အချိန်အတန်ကြာ ပပ်ယူက်ပြီးနောက် နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်ကာ ပြီးစီမံသက်သွားလေသည်။ သို့သော်လည်း ဗောတ်လမ်းက မဆုံးသေးချေ။ တရာ့ယာဉ်းမှ ဂိုတသံများမှာ ခုညံ့စွာ ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။ ထိုအခိုက် ထိုယောကျားကြီးမှာ ကုတင်ပေါ်သို့ ရှုတ်တရရက် ရပ်လိုက်ပြီး ဂျပန်မလေးအား ပက်လက်အနေအထားဖြစ်အောင် ဆွဲလှန်လိုက်၏။

ပြီးမှ သူမအပေါ်တက်ခွဲကာ သူမ၆-၁က်ပတ်ထဲသို့ သူ၏ အလွန်ကြိုးထွားသော ဦးကြီးကို သွင်းလျက်တာအားဆောင့်၍ တော့သည်။ ဂျပန်မလေးမှာကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ပက်ပက်စက်စက် အခံနေရသာဖြင့် ထွန်းထွန်းလူးနေလေသည်။ ထိုလူကြီးက အတင်းပေါက်တွယ်ပြီး တာအားနေစဉ် သူမက လူကြီး၏ ကျောပြင်ကို သိုင်းဖောက်ကာ ဖင်နှစ်လုံးကို ကော့ကော့ထိုးပေးနေ၏။ ထိုအခိုက်တွင် ဂျပန်မလေးက ထိုလူကြီးအား သူမကိုယ်ပေါ်မှ တွန်းချလိုက်သောအခါ ဦးကြီးမှာ ၁-က်ဖုတ်အတွင်းမှ ကျွတ်ထွက်သွားပြီး တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေ၏။ ထိုနောက် ဂျပန်မလေးက လျှော့မြန်စွာ သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကို လိုမ်းလိုက်ပြီးနောက် အိပ်ရာထက်၌ပင် သူမ၏ ဖင်နှစ်လုံးကို ထောင်ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုသို့ ဖင်နှစ်လုံးကို ထောင်ပေးလိုက်သည်။ အခါတွင် သူမ၆-၁က်ပတ်လေးမှာ အနောက်ဖော်သို့ ပြုး၍ထွက်လာသည်မှာ ယောကျားကြီးအနိုး မက်မောဖွံ့ဖြိုးပေးလိုက်လေတော့သည်။

အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ပဲ ထိုယောကျားကြီးက သူမနောက်တွင် နေရာယူလိုက်ပြီး ဦးကြီးကို ၁-က်ပတ်တွင်းသို့ သွတ်သွင်းကာ ပြော့သွာ့ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုလူကြီးက အားပါးတရ ဆောင့်လိုက်တိုင်း ဂျပန်မလေးမှာ မျက်စိမ့်တွင် မိန်းခံနေသည်မှာ အားကျေစရာပင် ကောင်းလှတော့သည်။

၁၅-မိန်စံခန်းပြီးသောအခါ ဂျပန်မလေးမှာ မနေ့နိုင် မထိုင်နိုင် လူပ်ရှားလာပြီး သူမဖင်ကိုနောက်သို့ တွန်းတွန်းပို့ နေလေသည်။ သူဇာ့ဝဲ ခံသွဲပါ လလုံးပေးထွေးပြီးနေကြပြီးနောက် ဂိုတသံများခုညံ့စွာ ပေါ်ထွက်လာစဉ် ဂျပန်မလေးမှာ နောက်က ယောကျားကြီး ဆောင်အားကောင့် ရှုံးသို့ ထိုးလဲကျေသွားလေသည်။

ထိသို့ ဂျာန်မလေးလက္ခသွားပြီးနောက် ထိယောကျားကလည်း သူမအပေါ်သို့ မှောက်လျှက် အိပ်ချလိုက်သောအချိန်တွင် ကတ္တိပါလိုက်ကာအနဲ့ကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်းပိတ်သွားလေတော့သည်။ ကပ္ပါဒီး၌၍ ထွက်လာစဉ် ကျွန်းမာရီ သူငယ်ချင်း နို့ရှိတိကို လုမ်းကြည်းလိုက်ရာ သူမဝတ်ထားသော တိုက်ခွက်စံ ဂါဝန်မှာ ဖင်နောက်တွင် အရောများ အကွက်လိုက် စိုးနေလေသည်။ သူမချစ်သူ ဖူရှိယာမာကို လုမ်းကြည်းလိုက်သော အခါတွင်လည်း မျက်နှာ တစ်ခုလုံး အဆီပြန်၍ အရောင်လက်နော်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို အားနာသဖြင့် ကျွန်းမကပင် ရှေ့ကထွက်လာပြီး အပြင်ရောက်မှ တက္တစီတစ်စီးကို ခေါ်လိုက်ပါသည်။ ထိနေ့ညက ကျွန်းမကို ကျောင်းဆောင်သို့ ပြန်ပို့သော်လည်း နို့ရှိတိက ယနေ့ည ဖူရှိယာမာနှင့် အပြင်မှာပဲ အိပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘော်ဒါဆောင်မှုးကို ကြည်းပြောပေးရန် ကျွန်းမကိုမှာကြားပြီး ထိကားကလေးနှင့်ပင် သူတို့နှစ်ယောက် ထွက်သွားကြလေသည်။

ကျွန်မလည်း နိုင်းတို့ ထို့နှစ်ယောက်အကြောင်းတွေးရင်း ကျောင်းဆောင်သို့ဝင်လာရာ ကျောင်းဆောင့် ဒရဝမ်က ကျွန်မအားလုမ်း၍ ပြီးပြဋ္ဌာန်ပါသည်။  
သု.အပြုံးက အပြင်က ဖြန်လာတာ နောက်ကျလုချဉ်လားလို့ မေးနေသလိုပါပဲရှင်။ ကျွန်မလည်း အခန်းထဲ ရောက်ပြီးတာနဲ့ ကုတင်ပေါ်တွင် လွှဲအိပ်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက ကပွဲမှုစုံတွဲကို တစိမ်းစိမ်းတွေးပြီး စမြဲပြန်နေရာက ကျွန်မ တဏ္ဍာစိတ်တွေ ထွေ့သောင်းကျိုးလာပါတော့သည်။  
ထို့ကြောင့် ထုံးစံအတိုင်းပင် ကျွန်မလက်ကို အဖော်ပြုကာ ရာဂါစိတ်ကို ဖြေဖျောက်ပြီး အိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

အခန်း (၃)

နောက်နေ့များတွင် ခါတိုင်းကဲ့သို့ နိရိတိနှင့်အတူ ကျောင်းတက်နေရာမှ...  
တနေ့သော ညာနောစောပိုင်းတွင် ကလပ်စံ မရှိသဖြင့် ကျောင်းမှ ဘော်ဒါဆောင်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မအန်းသို့၊ ရောက်သောအခါ စကားပြောသများ ထူးဆန်းစွာ ကြားနေရပါသည်။ ကျွန်မက သိလိုအေနှင့် စောက်ဖွံ့ဖြိုးခဲ့ပါသည်။ (ကျွန်မနှင့် နိရိတိမှာ တစ်ခန်းတည်း အတူနေရသောကြာ့င့် သော့တစ်ချောင်းဆီ ရှိပါသည်။)  
သို့ သော့လည်း ကျွန်မ၏ စိတ်ဆန္တအတိုင်း တစ်စုံတစ်ရာကို လက်တွေ့မြင်လိုသဖြင့် အခန်းတွင်သို့ ခြေဖော်နှင့် ကာတလုမ်းခြောင်းဝင်သွားလေသည်။ ယခုမှပင် ကျွန်မမြင်လိုသော မြင်ကွင်းကို တစ်တစ်ခွွဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး တွေ့ဖြင့်ရပေတော့သည်။  
မြင်ကွင်းမှာကား ကျွန်မသွားယ်ချင်း နိရိတိနှင့် အမေရိကန် ယောက်များကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ သူတို့စကားပြောသကြားရတော့မှပင် ထိအမေရိကန်ကြီးမှာ မစွဲတာ ဝိလိယံဖြစ်လေသည်။ ဝတ်လစ်စလစ်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက်ကို မြင်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်မအန်းသို့ မရောက်မိုကပင် ကာမစပ်ယူကြိုးကြပြီးဟု ထင်ရပေသည်။ နိရိတိမှ အသက် ၁၈နှစ်ခန့်၊ ရှိပြီး သူနှင့်တွဲနေသူ အမေရိကန်ကြီးမှာ အရပ်မြင့်ပြီး ရှုပ်ရည်ချေမောင်သာ အသက် ၄၀-၅၇။ ယောက်များပိုသောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအမေရိကန်ကြီး ဝိလိယံက ပါးစပ်မှ တတ္တတ်တွေ့ပြောနေခိုက် သူ၏ လက်ဝါးဘကီးဖြင့် နိရိတိ၏ ၁၉၁၂ပုံတို့ကို ပွဲတော်သည်။  
လွှန်ခဲ့သော J-၃ဂုဏ်ခန့်ကပင် သူမ၏ ချုပ်သူဆုံးသူ ဖုဂ္ဂိုယာမနှင့် တစ်ညုလုံးပော်ပါးခဲ့ပြီး ယခုလည်း တဖန် အမေရိကန်ကြီး ဝိလိယံနှင့် စခန်းသွားနေပြန်သော နိရိတိကို ကျွန်မအားကျမိုပါတော့တယ်ရှင်း။  
ဝိလိယံနှင့် စခန်းသွားနေပြန်သော နိရိတိကို ကျွန်မအားကျမိုပါတော့တယ်ရှင်း။ နိရိတိလည်း အလုပ်မှုက်ကြီးသော မျက်လုံးအားနှင့် စိုက်ကြည်းနေ၏။ ဝိလိယံကလည်း င်းငဲးတက် စိုက်ကြည်းနေရာမှ သူ၏ - ဦးကြီးသည် အစွမ်းကုန် မာကျာတော့တင်းလာတော့သည်။ လူကိုယ်လွှပ်ရှားတိုင်း သူ၏ ဦးကြီးလည်း ပေါက်သင်ညိုး ငါးခေါင်းကဲ့သို့ တင်းကိုယ်လွှပ်ရှားတိုင်း ဦး၏။ အရှည်မှာ ၈-လက်မခန်းရှိသည်။ လုံးပတ်မှာလည်း အတော်တုတ်ပြီး - ဦးအတန်ထက် ထိပ်ဝေဆုံးမှာ ပို၍ကြီးသည်။  
ဝိလိယံက နိရိတိ၏ နှုတ်ခေါ်ကို စုပ်နေသောအခါ သူမ၏ လက်များက သူ၏ ကျောပြင်ကြီးကို သိုင်းဖက်ထားလိုက်၏။ အသက်ရှုသံများ ပြင်းလာသည်နှင့်အမျှ စော်ထားသော သူမ၏ ပေါင်တန်နှစ်လုံးမှာလည်း တဖြေးဖြေးကား၍ ကား၍သွားသည်။

ပြီးတော့လည်းကြေးထွားတောင့်တင်းသော ဝလယု၏ ဤဗြို့ကို နှုရိတိက သူမလက်ချောင်းကလေးများဖြင့်  
ဆုပ်ကိုင်ဖျေစ်သွေစ်ထားလေသည်။ ဝိဿလိုက်လဲ နိရှိတိ၏ ပါင်ခြီးတွင်းများကို အသာအယာ ပွုတ်တိုက်စမ်းသပ်ပေးလိုက်ရာ  
သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးသည် ပါးစပ်မှ တအင်းအင်းအင်းညည်းညာသုတေသနများနှင့်အတူ တဖြေးဖြေးဘေးသို့၊ ကားသွားပြီးလျှင် ငောက်ပတ်  
တစ်ခုလုံးပါ၍လွှင်လာတော့သည်။

ထိအခါ ဝိလိယံ၏ လက်ချောင်းများသည် ၁၁၁၂ပတ်၏ နှုတ်ခမ်းသား ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို အသာ ပြောင်းရွှေ့ချုံ  
ဗုတ်သပ်ဆောကာစားပြန်သဖြင့် နိရှိတိသည် မရှိမရှုဖြစ်လာပြီးလျှင် ဝိလိယံ၏ ဦးကိုသာ တအား ဖျစ်ဉ်ကာ  
ဖြောက်သည်။ နိရှိတိ၏ ၁၁၁၃ပတ်မှာ အဝကျိုးပြီး ၁၁၁၄နေ့မှာ အတွင်းသို့မြှုပ်နေ၏။

မိုးဖော်းနေသော ၁၁၁၂ပတ်ကိုင်ရင်း ဝိလိယံမှာ တဲ့တွေးများ တွေ့တွေ့ရွှေ့မြှုပ်နေလေသည်။ နိရှိတိ ဦးကိုယ်ထလာမှန်း  
ဝိလိယံရိပ်မိသဖြင့် ကုတင်ပေါ်သို့ လွှဲချုပ်လိုက်စဉ် နိရှိတိ၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည် ပျော်ခွွှေ့ ပက်လက်ကြီး စင်းကျေသွားသည်။  
နိ.နှစ်လုံးမှာ မိုးပေါ်သို့မြှုပ်လျှင် တအီအဖြစ်နေ၏။ ဝိလိယံ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာလည်း နိရှိတိကိုယ်ပေါ်သို့ တက်ခွကာ  
အပ်ပိုးထားလိုက်သည်။

နိရှိတိ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ အရောင်များ တလက်လက်တောက်ပြောင်နေ၏။ သူမ၏ခါးကို ကော်ချွဲကော်ချွဲ  
စကောင့်သကဲ့သို့ သူမ၏ တင်ပါးနှစ်လုံးကို လှုပ်ရမ်းပေးနေ၏။ ၁၁၁၃ပတ်အတွင်းမှ ၁၁၁၄ရည်ကြော်များ  
တစိမ့်စီမံစီးကျေလာတော့သည်။

ထိအခါ ဝိလိယံက နိရှိတိပေါင်ကို ဖြေားလိုက်ပြီး သူ၏ထွားကျိုင်းသော ဦးကို တဖြေးဖြေးထိုးသွင်းလိုက်ပြီးနောက်  
တချက်ချင်းမှန်မှန် ဆောင့်ပေးနေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ နိရှိတိ၏ ပုံးနှစ်ဖက်ကို နာနာကြီးဖက်ကာ အားရှိပါးရှိ အဆက်မပြတ်  
ခွေးလိုက်ရာ ပြုတ် ပြုတ် ဘွတ် ဘွတ် ဟူသောသာသံများပင် ကောင်းစွာကြားနေရပါသည်။  
ကျွန်းမှာ အသက်ပင် ပြင်းပြင်းမရှုနိုင်ပေ။ မြင်ကွင်း၏ သွေးဆောင်မှုကြောင့် နှိ.သီးလေးများ တင်းမှာလာသည်။ ၁-  
၁၁၁၅နေ့တည်း တောင်ထလာသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်းမှန်သီးဖက်ကို ကျွန်းမှာလက်ဖြင့် ယောင်ရမ်း၍။  
ဗုတ်သပ်ဆုပ်နှယ်နိမိပါသည်။

ကျွန်းမှာလည်း သွေးသားကောင်းတုန်း ၂၀-အရွယ်မှု့ အကြောပေါင်းတစ်ထောင်စီမံကာ ကျွန်းမှာကိုယ်တိုင် နိရှိတိနေရာတွင်  
ဝင်နေလိုသော ဆန္ဒများ တစ်ဖွားဖွားပေါ်လာပါတော့သည်။ ပထမတွင် ဝိလိယံသည် နိရှိတိအား ရှိုးရှိုးနေရာမှ အာမရာသဖြင့်  
သူမအား ကုတင်အောင်းတွင်တင်လျှက် ဝိလိယံက ကုတင်အောက်မှ ပုံးပြု ပေါင်နှစ်လုံးကိုထောင်ကာ ဆောင့်ဆောင့်ပြီး သည်။  
အဆောင့် လောကြီးလွှန်းသဖြင့် ၁၁၁၅နောက်အတွင်းမှ ဦးကျွော်ထွက်သွားရာ နိရှိတိသည် အားမလို အားမရ  
ဖြစ်နေလေသည်။ ဝိလိယံသည် ကျွန်းမှာကိုယ်တိုင် ၁၁၁၅နောက်ရည်များ ချွဲ၍ ကျိုးကန်းပါးစပ်ကဲ့သို့  
ဖြောက်သည်။ သူမ၏ ၁၁၁၆ပတ်အတွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

ပြီးတော့လည်း နိ.နှစ်လုံးကို ဆပ်ကိုင်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လေသည်။ ထွက်လိုက် ဝင်လိုက်ဖြစ်နေသော ဦးတန်  
ကြီးကြောင့် ၁၁၁၇ပတ်တစ်တုန်းလုံး အာ၍ အာ၍ သွားကာ စည်းစိမ်းလွှားနေသော နိရှိတိကို ကျွန်းမှာက အားကျမိပါသည်။  
နိရှိတိ၏ မျက်လုံးများ စင်းလျှက် ခြေလက်များ ကောက်ကျွေးတွန်းလိမ့်နေသည်။ ဦးနှင့် ၁၁၁၈ပတ်မှာ တပ်လျှက်သားဖြစ်၍။  
ထိုးရှုကွင်းကို ကျွန်းမှာလည်း ကောင်းစွာမြင်နေရသဖြင့် ထကြေသောင်းကျိုးလာသော ကျွန်းမှာ၏ အတွင်း အတွင်း သူတို့နှစ်ယောက်  
ပြုမိသွားကြပါသည်။

ကျွန်းမှာလည်း သူတို့ မမြင်နိုင်အောင် ခပ်သွာ်သွာ် အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။ ကျောင်းဆောင် အပြင်ဘက်သို့  
ရောက်သောအား လေအေးကလေး တိုးတွေ့လိုက်သောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး လန်းဆန်းသွားလိုက် ကျွန်းမှာကို ချောင်းမြှောင်း အတင်းပြောမည်။ သူမရှိဟု  
ကျွန်းမှာ မိတ်ကို ကျွန်းမှာတွင်းကာ တက္ကာတိတစ်စင်းဖြင့် လွှဲစွာကားရာ တိုကျို့ဖြော်လော်သို့ ထွက်လာမိပါတော့သည်။  
နေဝင်ဆည်းသာ အချိန် ရောက်နေပြီးမျိုးရောင်စုံများ တထိန်းထိန်းလင်းနေပါသည်။ ကျွန်းမှာလည်း စိတ်သက်သာရာ  
သက်သာကြောင်း ဟိုသည် လျောက်လည်းနောက်တွင် ကပ္ပါဒ်များ၊ ရုပ်ရှင်ရုပ်များ၊ ဟော်တယ်များ၊ စတိုးပြခန်းများကို  
ဖြတ်ကျော်လာပြီးနောက် ထင်ရှုံးသော 'နာကာမူရာ' မြစ်နားသို့ ရောက်လာပါတော့သည်။

ကျွန်းမှာလည်း ခုံတန်းလွှားတစ်ခုတွင် ခေတ္တအနားယူရင်း ထိုင်လိုက်ပါတော့သည်။ နေဝင်ဆည်းသာ ရောင်ခြည်များမှာ  
မြစ်အတွင်း ရေပြင်ပေါ်၍ ထင်ဟပ်နော်များကို ကြည့်ရင်း ကျွန်းမှာ မိတ်ကိုယ်လုံး၌ ကြည့်နှုံးနောက်မြို့မြို့၏။  
ထိုသို့ အပန်းဖြေနေရင်းက ကျွန်းမှာတိုင်းကျင်ကို လေ့လာမိသောအား မိသားစားရှုံးစား စုံတွေ့များ အဖိုးအိုး  
အဖွားအိုးများ စသည်ဖြင့် လေည့်ခဲ့ လမ်းလျှောက် နေကြသည်ကိုလည်း မြင်ရေ၏။ ထိုမှတဖို့ တဖက်သို့  
လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သော အိုးသား တွေ့နေသည်။ ထိုးကိုယ်လုံးသားလော် တွေ့မြင်ရပါသည်။  
ယင်းကဲ့သို့ အဆောက်အိုးကြီးများ ကြည့်ရင်းက သေးအစွန်းကျေသာ ၅-ထပ်တို့ကို ဟော်တယ်ကြီး တစ်လုံးကို  
ခမ်းနားလုပ်စွာ တွေ့မြင်နေရသည်။ ထိုးဟိုတယ်၏ ဆိုင်းသုတ်ကို နှိယွန်းမြို့မြို့ရောင်စုံများဖြင့် 'ယိုရှိကိုနာကာယာ'  
ဟလွှာပထယ်ဝါစွာ တွန်းသို့ထားလေသည်။ 'ယိုရှိကိုနာကာယာ' ဆိုသော ဟော်တယ်နာမည်ကို ကျွန်းမှာ မိတ်ကိုယ်လုံး

ଫୁଲ୍ ପୋଇଗୁ ଯୁଃ ପୋଇଗୁ ରୂପୀ ହୁଏ ମିଳିପିତୋ ବନ୍ଦି ॥

ထိန်ာမည်ကို ကြားဖူးသလိဂါရိ၏ စဉ်းစားမိသောအခါ ကျွန်မသုင်ယ်ချင်း နိရှိတိ ပြောပြေားသော စကားများကို ကြားယောင်လာမိသည်။ 'ယိရှိကိုနာကာယာ' ဆိုသော ဂျပန်စကားကို မြန်မာဘာသာသုံး ပြန်ဆိုလျှင် 'လူတ္ထိယသိက်' ဟူ၍ဖြစ်သည်။

တိကိုဖြူတော်တွင် လူမျိုးစုံ ဝင်ထွက်သွားလာနေ့ကြသော စည်ကားသော မြို့ကြီး တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ အလျောက် တည်းခိုစန်းနှင့် ဟောပတယ်များအပြင် နိုင်ငံခြားသားများထံမှ ငွေကို ချုပ္ပါသော ညကလပ်များလည်း ရှိပေသည်။ ထိုအထဲတွင် ယိုရှိကိုနာကာယာ လည်း အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်လည်း ထိုဟောတယ်မှာ အပိုးသားများထံမှ ငွေချူးသည်မဟုတဲ့ အပိုးသားများထံမှ ငွေချူးယူသော ဟောတယ်သာဖြစ်လေသည်။ တစ်ချို့ ဟောတယ်၌ ယောက်ဗျားများကို အလိုဖြည့်သော မိန်းမများရှိသကဲ့သို့၊ ယခုဟောတယ်တွင်လည်း မိန်းမများကို ဖျော်ဖြေသော ယောက်ဗျားများကို အဆင်သင့်ထားရှိလေသည်။ နောက်ပြီး အစားအသောက်များ ကောင်းကောင်းရ၏။ အခန်းသန်ရှင်း၏။ ဈေးနှုန်းတိုး၏ စသည်ဖြင့် နိရှိတို့၏ ပြောစကားများကို ကြားယောင်လာမိသည်။

တဆက်ထဲမှာပင် ကျွန်ုမေး လောလောဆယ်ပြဿနာကို ဤဟန်တယ်ကြီး၌ ဖြေရှင်းမည်။ ထိကိစ္စကိုလည်း မည်သူမျှ သိနိုင်မည်မဟုတ်ဘူး၊ အတွေးဝင်လာသည်။

ညနေ ၆-နာရီတွင် ယိရိကိနာကာယာ ဟောတယ်အတွင်းသို့၊ ကျွန်မရောက်လာပြီး ကောင်တာ၌ ဟောတယ်မန်နေဂျာတွင် စုစုပေါင်းမေးမြန်းရာ ပါတ်ပုံစာအုပ် တစ်အုပ်ကို ထုတ်ပေးသည်။ ပါတ်ပုံပိုင်ရှင်များကို ကြည့်လိုက်ရာ လဲကွေတိမှဲလွှဲ၍ တစ်ကိုယ်လုံး တုံးလုံးချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ထိပ်ပုဂ္ဂန်မှ ၁၂-ယောက်အနက်မှ ဖုပ်တ်-၁၂ ကိုရွေးလိုက်မိသည်။ တစ်ညွှန်တွက် ကျေသင့်သော ဂျပန် ယန်းဇွဲ ၄၀၀၀ ကိုပေးလိုက်ပြီးသောအခါ မန်နေဂျာက ကျွန်ုပ်မကို အကဲခတ်သလိုကြည်၍၍၏။ အခန်းဖုပ်တ်-၁၂ သောကို ကျွန်ုပ်မလက်ထဲသို့၊ ကမ်းပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မလည်း ပါတ်လေ့ခါးအခန်းထဲသို့ ပေါ်သွားလိုက်ပါသည်။

“အထကို ဝင်ခဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ဒီမှာ လာထိုင်ပါ” လို့ဆိုသော အသံတစ်သိကို ကြားလိုက်ရသည်။ လိုပါနှင့် ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်း နိုရိတိတိ၊ ကာမစပ်ယူက်နေကြသည်ကို မြင်ခဲ့ရသည်။ အတွက် သွေးသားများ လျှော့ရှားထဲကြောသဖြင့် ဤနေရာသို့ လာခဲ့ရသော်ကြားလည်း အဖျော်ပြေခဲ့မည်။ ယောက်ကြားတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လိုက်ရသော အခါတွင်မူ ကျွန်မမှာ ကြောက်ဆုံးသလိုလို ရင်ကလေးများဖိုကာ မဝံမရဲ့ဖြင့် အခန်းဝတွင် ရပ်နေလိုက်သည်။ အတွက် ထိုယောက်ကြားက လုမ်းခေါ်လိုက်လေသည်။

“ကျွန်ုတ်နာမည် မိကာဒ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီက မိန်းကလေး အလိုရှိတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆက်ဆံနိုင်ပါတယ်” ဟုပြောကာ ကျွန်ုမအား သူ၏ ဦးခေါင်းကို ညွတ်ကာ အရိုအသေပေး၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် မီကာစိကို ကျွန်မလှမ်း အကဲခတ်လိုက်ပါတယ်။ အသက် ငွေ ကျော်ခန်း ရှိပြီး အသားဖြာဖြိုး

ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် ယောက်၍သော ဂျပန်အမျိုးသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်မှ မီကာစုမှာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း မြန်မာပြည်ရောက်ဘူးသော စစ်သားတပ်ကြပ်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မြန်မာစကား ကျော်းလောက်မိန်ကြောင်း ဘိဝါကျေ ဘာ၏။

“ကျွန်မ နာမည့် စွဲဝါ လို့ခေါပါတယ်။ ဒီတိုင်းပြည်ကို ခေတ္တခဏရောက်လာတဲ့ အည်သည်ပါ” ဟု ကျွန်မကိုကျွန်မ မိဂ္ဂာက်ပေါ်စိုက်ပါဘာ။

ତାଁଙ୍କରେ ମହିଳାଙ୍କ ପାଦରୀଙ୍କ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

အသက် ၈၁ ကောင်လကြီး ဖိစ်ဆောင်လသံ၊ လင်ယောမှု အတွက် ပြုဆောင်ရွက်၍ ၂၂၂၃ ပြုချောင်း လုပ်နည်း၊ လုပ်နည်း၊ အသက် ၈၁ ကောင်လကြီး ဖိစ်ဆောင်လသံ၊ လင်ယောမှု အတွက် ပြုဆောင်ရွက်၍ ၂၂၂၃ ပြုချောင်း လုပ်နည်း၊ လုပ်နည်း၊

စစ်သားလူထွက်ပိုပီ သု၏မျက်နှာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ပုဂ္ဂိုလ်။ အခန်းထဲ၌ ခေတ္တခဏ အနားယူရင်း စကားပြောကြပြီးနောက် ရေခါးရန် ရေခါးခွင့်သို့ ကျော်မလောက်ခဲ့ပါသည်။

အခန်း၏ တစ်ဆုံးမှုပျော်မှုများမှာ သင်ရှုလွှာပုံစံဖြီး ဤအခန်းတွင်း၌ပင် လိုပေါ်လေသေးမရှိအောင် အပြည့်အစုံထားရှိလေသည်။ ညျှမိပိဝတ်သော အကျိုး ပျက်နှာသုတေသနပါဝါ။ အမိမိသာ၊ ရေရှိခန်း၊ ကုတင်နှင့် ထူထဲလွှာပသော မို့ယာများ၊ အရက်ပုလင်း၊ ရေခဲသွေးစာစသည်ဖြင့် ပြည့်စုံလေလေသည်။ ဤအခန်းအတွင်းသို့ ရောက်နေသော ညည်တစ်ယောက်အား အပြင်သို့၊ မထင်ရပဲ အလိုဂိုဏ်တာကို ရနိုင်ပေသည်။

ကျွန်ုမရချို့ပြီးသော အခါ အမွှေးနံသာများ ချယ်မှုန်း၍ ညဝက်အကျိုဝတ်ပြီးနောက် အပြင်ခန်းသို့ ထထွက်လာသောအခါ မိကာစကို တွေ့ရလျှင် ကျွန်ုမရတ်သွားမိပါသည်။

အရှင်ခွက်များကို အဆင့်သုတေသနပြင်ထားသော စားဖွဲ့တော်တွင် မိကာစုရို လံကွတ်တိလေးမှ လွှဲ၍ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ထားသို့ကို မြင်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုမာနေပြင် ထူးဆန်းနေသို့လည်း မိကာစုအနေနှင့်ကား သူ၏ လုပ်နေဂျာ အလုပ်တစ်ခုပြစ်ကြောင်း ကျွန်ုမာသော်ပေါက်မိပါသည်။

ကျွန်ုမသူ့အနားရောက်လျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသော အရာ၏ J-ခွဲကိုကို ကိုင်ကာ ကျွန်ုမအား တစ်ခွက်ကမဲးပေးလိုက်ပြီး သူကတစ်ခွက်ကို ကိုင်ကာ J-ယောက်သား ပြင်တူသောက်ကြ၏။ အစားအသောက်စားလိုက အဆင်သင့်ရှိကြောင်း ပြောသော်လည်း ကျွန်ုမမှာ အစာမစားလိုတော့ပေ။

ဝိစက် ၂-ပက်လောက် ကျွန်မသောက်ပြီးသော အခါ ခေါင်းထဲ၌ ရိုဝင်းဖြစ်လာပြီး ရင်ထဲမှဖြည့်း ပူလောင်လာတော့သည်။ အရှင်အရှိန်တက်လာကြပြီးနောက်ဝယ် မိကာစုက ကျွန်မနားသို့။ တိုးကပ်လာပြီး မထိတထိလုပ်နေပါသည်။ သူ၊ ကိုယ့်မှဖြည့်း မွေးကြိုင်လျက်ရှိသည်။ ဤအခန်းတွင်း၌ သူနှင့်ကျွန်မသာရှိကြသောကြောင့် ကျွန်မစိတ်ထဲ၌ ပိုမိုရဲတင်းလာပါသည်။ မိကာစု ကျွန်မအနားသို့။ ရောက်လာသောအခါ ကျွန်မက ခေါင်းကလေးငံ၊ ထားလိုက်သည်။ မိကာစုမှာ သဘောကျေသွားဟန်ဖြင့် ပြီးလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှထ၍ ကျွန်မ၏ ပုံချိုးလေးနှစ်ဖက်ကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်ပြီးနောက်ဝယ် ကျွန်မ၏ မျက်နှာကို ဆွဲမ၍ မော့လိုက်သည်။

မိကာစုမျက်နှာသည် ကျွန်မဆိတဲ့ တိုးကပ်လာကာ ကျွန်မ၏ နိရဲ့သော နှုတ်ခမ်းကို တပ်မက်စွာ စုပ်နှုန်းလိုက်ပါသည်။ မိန်းမတစ်ယောက်အား အလိုကြပြုစွာပေးရမည်။ ဝတ္ထာရားကိုလည်း သူကသိထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ညင်သာသော ပြုစုံယမှုဖြင့် ကျွန်မကို ဆွဲဆောင်နေပါတော့သည်။

ထုတေသနမှူးချုပ်မှာ အမြတ်ဆင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်ဆွဲမှုများ၊ လုပ်ငန်းများ၊ ပို့ဆောင်ရေးမှုများ စသော အမြတ်ဆင့် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ ဒီပုံစံမှာ တိုတိတုတ်တုတ်ကြီး ဖြစ်လေသည်။ အထူးသဖြင့် ဒီထိပ်ဖျားမှ ခစ်မှု ပိုမိုကြီးထွား၍ ပိုမိုပွင့်သလျာန်ရှိလေသည်။ ဒီအရင်း၌ ဒီမွေးများခဲ့နေသော်လည်း ဒီတွင်ချောင်းလုံးမှာ အနီရောင် သန်းနေပါတော့သည်။ မိကာစုသည် ကုတင်ပေါ်၌ ထိုင်လိုက်ပြီး ကျွန်ုင်မကိုယ်ကို သူ့ပေါင်ပေါ်သို့ ပွောကတင်လိုက်ပြီး

දි.මෙග්ලද්: ගුව්න්දෙනුවා ගුව්න් මණ් තු.නුත්ද්: ගි. ජු.න් ලග්පූද් අවාභයාවුද් ගිද්ලිග් පෙළිග් පෙළිග් නිද් දැඩි ගුව්න් මණ් රුහුරුවා: ගි. ඩී.ඩුපේ: ගිදිග් ලෙවාභාවී ගුව්න් මණ් ගාමතිරුවා: තාග් ග්‍රුලාඇ. රුපී: ඩී.වි.සේ.ධී.ඩුවා: මාවා ගොංඩලාඇ. රුලෙවෙනුව් ||

တစ်ခါတစ်ခါ သူ၏လက်အစား သူ၏တောင်မတ်နေသော ဦးကြီးကို ကျွန်မပေါင်အတွင်းဘက်သို့ ဆွဲသွင်းပြီး ကျွန်မ၏ပေါင်ခိုနှင့်ငောက်ပတ် နှစ်ခမ်းသားများကိုပါ မထိတထိ ပုံတ်ခါသပ်ခါ ညောင်ပေးနေပြုသည်။

ကျွန်မပေါင်ကြားထဲသို့၊ သူ၏ ဦးကြီးရောက်လာတိုင်း ကျွန်မရင်ထဲတွင် နောကနဲ့နေးကနဲ့ ဖြစ်သွားပါတော့သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးနေရာ ကျွန်မပေါင်ကြည်များ တစ်စိမ့်စိမ့် ထွက်ကျလာခဲ့သည့်အလျောက် ကျွန်မမှာလည်း တစ်စုံတစ်စုံကို ပြင်းပြင်းထန်နှင့်လားလာရသည့်ပေါ် ပါးစပ်တွင်းမှ တံတွေးများကို တစ်စိုးရှိဖြင့် မြို့နေရသည်သာမက ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း မရှိးမရှုဖြစ်လာရပြီး တဟင်းဟင်းဟူသော မပွင့်တပွင့်အသံကလေးများ ထွက်လာရသည်အထိ ငြိုးပြုမြဲလေသည်။

အချိန်အတော်ကြောကြော ကျွန်မ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ပွတ်သပ်ချေမှုပြီးသောအခါ မိကာစုက ကျွန်မကို အိပ်ရာပေါ်သို့

အသာအယာလုချလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံး အိပ်ရာထက်တွင် လည်ဖွဲ့ကလေးမှ လွှဲချု ကိုယ်လုံးတိုးကြီးဖြစ်နေပါပြီ။

အိပ်ရာထတ်တွင် အသာလွှန်ရင်းက မီကာစု၏ ရွှေပျော်မှုများကို အသာတမ်းမှုများနှင့် စောင့်စားနေမိပါသည်။ မီကာစုသည် ကုတင်ပေါ်သူ၊ တက်လာပြီး ကျွန်မဘေးတွင် ထိုင်လျက် နို့ဆွဲလိုက်၊ နှုတ်ခမ်းစုပ်လိုက် ငောက်ပတ်ကို ပွတ်လိုက် လုပ်နေရာ ကျွန်မမှာ အယားဒဏ်မံနိုင်တော်သဖိုင်...

အသားတောင့်ကြီးက အတွင်းပုဂ္ဂိုလ်များ ရောက်ရှုလာရန် အလုအလျောက် တောင့်တစ်ပါတော့သည်။ ကြောက်စိတ် ရဲ့စိတ်ကလေးများ ရှိနေခြုံသာလျှင် မိကာစု၏ အပြုအမှုကို အသာဖြတ်ခြုံ တောင့်နေရလေသည်။ ကျွန်မအနေဖြင့် ဤကဲ့သို့၊ တောင့်တလျှက်ရှိနေခိုက်မှပြင် မိကာစုကလည်း သု၏ ဦးတန်ကို ကျွန်မငောက်ပတ်အတွင်းသို့ ထိပ်ဝါ ဒ်မြှုပ်ရှုနှင့် အသာအယာပင် ငောက်ဖုတ်ဝါ၏ နှုတ်ခိုးသားကလေးများ ဖွင့်လန်လာသည်အထိ သု၏ ဦးတန်ကို ပ်ပြီးပြီးကလေး ပြန်ချုတ်လိုက်လေသည်။ ဤကဲ့သို့၊ ဒ်မြှုပ်ရှုနှင့် လေးပါးကြိုမ် ခြောက်ကြိုမ် သွင်းချိတ်ချိ လုပ်ပေးပြီးမှ တဖန်ဆက်လက်ချု

မိအားပေးပြီး သွင်းလိုက်ရှာ ကျွန်မမှာ...

“အဟင့်... ဟင်... ဟင်” ဟူသော အသံကလေးများထွက်လာရပြီး ကျွန်မကိုယ်ပေါ်သို့ ခွဲ၍ထောက်ထားသော မိကာစု၏ လက်မောင်းများကို တဖက်စီ အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိပါတော့သည်။

၁-က်ပတ် အရည်များ ထွက်နေသည်ဆိုသော်လည်း မိကာစု၏ ဦးဇော်တစ်ဝက်မျှ ဝင်လာလျှင် ၁-က်ခေါင်းထဲ၌ ပြည့်ကြပ်လျက် မဆန့်မပြီ ဖြစ်နေလေသည်။ ကျွန်မလို အသက် ၂၀အရွယ် အပျိုကလေးကို အတွေ့အကြွေ့များနေသည်။

အသက် ၄၀ကော် ဂျုပ်ကြီး တစ်ယောက်ကနေသည်မှာ မိကာစုအဖို့ သဘောကျ အကြောက်တွေ့နေပုံရပါသည်။

ဦးတန် တစ်ဝက်များပြီး သွင်းလိုက် နှုတ်လိုက်ဖြင့် လုပ်နေရာမှ မိကာစုမှာ တဖြီးဖြီးနှင့် သွက်လာပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဦးတန် အဆုံးဝင်သွားအောင် တထဲချင်း တထဲချင်း မိ၍ ဦးတန်လိုက်လေသည်။

မိကာစုက ဦးသွင်းလိုက်သည်။ အခါတွင် ကျွန်မမှာ အင်းကနဲ့အင်းကနဲ့ ဖြစ်သွားရပြီး ဦးတန်ကြီးကြောင့် နာကျင်သွားရသလို ပြောမပြနိုင်သည်။ အထိအတွေ့ အရသာခံစားမှုများကလည်း ပြုင်တူလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာရသဖြင့် ကျွန်မမှာ အံကလေးကို ကြိတ်၍ ကြိတ်၍ မိတ်ခံနေလိုက်ပါသည်။

အမှန်တော့ ကျွန်မှာ အပျိုပေါ်က်ကလေးတို့၏ ဓမ္မတာအတိုင်း ယောကျားတစ်ဦးနှင့်၏ ကာမဆက်ဆံမှုများကို လိုလားတောင့်တသည်။ အခါနှင့် ကြိုကြိုက်နေသည်။ အပြင် ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း ကာမရာဂစ်တ် ပြင်းထန်သည်။ တဏားကြီးသူ ဖြစ်သည်။ အတွက် ပထမအကြိမ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အောင့်အောင့်အင်းအင်းနှင့် ခံနိုင်ရည် ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင့် ရမက်ဆန္ဒတွေ ပြင်းထန်လာအောင် မိကာစု၏ နှီးခွဲချက်များကလည်း ကျွန်မအဖို့ မိကာစု၏ ကာမစပ်ယုက်မှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် အထောက်အကူပေးခဲ့ပေသည်။ မြို့မငြုပ် ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ အဖြစ်ကို ကျွန်မ အပေါ်မှုချုံ ဆောင့်ဆိုင်ကာ တချက်ခြင်းဆောင့်ဦးနေသည်။ မိကာစုက သိရှိလာရသည်မို့ ဖြီးဖြီးခြင်း ဦးနေရာမှ တစ်စတစ်စ ခပ်သွက်သွက်ကလေး ဆောင့်လာခဲ့သည်။

မိကာစုက ခပ်သွက်သွက်လေး ဆောင့်လာသည်။ အခါတွင် ကျွန်မမှာလည်း ပိုမိုခံချုံကောင်းလာရပြီး ကျွန်မ၏ ၁-က်ဖုတ်တွင်းဝယ် ၁-က်ရည်များမှ တွေ့ချုံခိုးအောင် ကျွန်မ၏ ၁-က်ဖုတ်အတွင်းမှ ထွက်နေသည်။ အထွက်ကြောင့် ကျွန်မှာ ယခုကဲ့သို့ ကာမအရသာကို ခံနိုင်ရည်ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယောကျားများနှင့် တွေ့ကြိုးသည်။ မိန်းမကြီးများပမာ ပြုံးပြုံးဖြင့်သက်စွာဖြင့် ကာမအရသာကို ခံစားနေသည်။ ကျွန်မ၏ အဖြစ်ကို ကာမစပ်ယုက်နေရာင်းမှ အကဲခပ်မိလာသည်။ မိကာစုမှာ သူ၏စိတ်ဆန္ဒရှိသောက် ဆောင့်ချင် ညောင့်ချင်လာသည်။ အတွက် နောက်ဆုံးတွင် ဖင်ကိုဖြောက် ခါးကိုကော်ချို့ကော်ချို့ ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်။ အခါတွင် မိကာစု၏ ကြီးထွားမာကြောသော - ၁-တန်ကြီးမှာ ကျွန်မ၏ ၁-က်ဖုတ်အတွင်းသို့ ပြည့်ကြပ်စွာဖြင့် ဦးတစ်ခေါင်းလုံးထိအောင် မြှုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်။ “အမလေး ကျွဲတွေ့ကျွဲတွေ့ကျွဲတွေ့” ဟုအသံထွက်အောင် ပြီးပြုရှင်းမှ မိကာစု၏ ရှင်းဘတ်ကို ကျွန်မက လက်နှစ်ဖောက်နှင့် ဆီး၍ တွေးထားလိုက်မိ၏။

“နာသွားသလား စန္ဒာ”

“နာတယ် မစွဲတာရဲ့”

“နာရင် မစွဲတာ ပြန်ချွဲတွေ့ကျွဲတွေ့ကျွဲတွေ့”

“ဟင့်အင်း.. မျှတိန့်၊ ဖြီးဖြီးလုပ်ပေါ့”

အမှန်တော့ မိကာစု၏ အောက်ဆုံးအချို့ ဖြောက်ဆောင့်လိုက်သည်။ ဒက်မှာ ကျွန်မ၏ အပျိုမှုးကို ပေါက်ထွက်သွားပြီး ၁-က်ဖုတ်အတွင်းပိုင်း အောက်ခေါင်းကို ပွဲတိတိက်၍ ဦးတစ်ခေါင်းလုံးထိအောင် မြှုပ်ဝင်သွားသွားဖြစ်သည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် ကျွန်မမှာ ကာမအရသာကို ထိုနှုန်း၍ ခံစားနေရာမှ ရှုတ်တရက် အသံခိုက်အောင် နာကျင်သွားသည်။ အတွက် အသံထွက်အောင် အော်လိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း နာကျင်မှတ်က် ကာမဆန္ဒအရသာတွေက လွန်ကဲနေသည်မို့ မိကာစုကို ဆက်လက်၍ ဦးပေးရန် ကျွန်မခွင့်ပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မိကာစုမှာ ကျွန်မ၏ ခွင့်ပြုချက်၊ စွဲကောင်းမှု၊ တဏားရာဂျင်းပြု စသည်းအချက်များကြောင့် ဘယ်လိုမှ

ဆုတ်ဆိုင်းမနေတော့ပဲ အဆုံးစွဲနှင့်သောစခန်းသို့ ရောက်အောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ပေးရင်းနှင့် ဦးလိုက်သောကြောင့်

ကျွန်မမှာ ဘယ်ညာလူဗျားလိမ့်ကာ တအင်းအင်း တဟင်းဟင်းဖြင့် ပြီးပြုရှင်း မိကာစု၏ ကျယ်ပြန်သော ကျောပြင်ကြီးကို သိုင်းဖော်၍ ၁-က်ပတ်ထဲမှ သွေ့တွေ့ရည်မှား ပန်းထွက်ကုန်ပါတော့သည်။

ကျွန်မကို ခွဲကာ အားရပါးရ ဆောင့်ဦးနှုံးနေသော မိကာစုမှာ ခဏကြောလျှင် ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြစ်ကာ သူ၏ ဦးတန်မှ ပူဇေားနေား သုတေသနမှု ဆုတ်ရည်မှားကို ကျွန်မမ ၁-က်ဖုတ်အတွင်းမှာ ပြည့်လျှော့သွားရုံမက ၁-က်ဖုတ်ပတ်တွင်းထဲ တစ်ဖြစ်ဖြစ်မြည်အောင် ပန်းထဲ့လိုက်သည်မှာ ကျွန်မ၏ ၁-က်ဖုတ်အတွင်းမှာ ပြည့်လျှော့ထွက်လာပြီး နောက်ဆုံး ၁-က်ဖုတ်

အကွဲကြောင့်တစ်လျောက်မှ ဖင်အောက်သို့ ထိုင်အောင် တစ်စီမံစီမံဖြင့် ဦးကျော်၍ ဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်မလဲ မောပန်းသွားသွားဖြစ် “ဟင့်” ကနဲ့ သက်ပြင်းချကာ ပက်လက်စင်းစင်းကြီး နေထိုင်လိုက်မိသည်မှာ

ဘယ်လောက်ကြောသွားသည် မဟုံး မိကာစုရဲ့ ကျွန်မတေားမှာ အမောပစ်းဖြောင်းလဲနေပါသည်။ ခဏကြောမှာ သူလဲထပြီး

ရေရှိးခန်းဆီးထိ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရာသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မလဲ အိပ်ရှာမှတ်ရင်းပါကြီးကို ကိုယ်တွင်ပတ်ကာ သူ့နောက်မှ လိုက်ပါသည်။

“လာ... စန္ဒာ... လန်းဆန်းသွားအောင် ရေချိုးလိုက်” ဟု ရင်းနီးဖော်ရွှေစွာ ခေါ်လိုက်သော မိကာစု၏ မိတ်ခေါ်သံကြောင့် ကျွန်းမလဲ ရေချိုးခန်းထဲဝင်သွားလိုက်သည်မှာတော့ မိကာစုမှာ ကိုယ်လုံးတီးကြီးဖြင့် ရေပန်းအောက်တွင် ရေချိုးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ရေချိုးနေရုံမက သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆပ်ပြာဖြင့် ပွတ်တိုက်ဆေးကြောနေပါသည်။

အထူးသဖြင့် သူ၏ ဦးကြီးကို ပွတ်သပ်၍ ဆေးနေသည်။ အတွက်ကြောင့် နိုင်းပွင့်ကားနေသော ဦးအစ်ကြီးမှာ ပြောင်တင်းနေသောကြောင့် ကျွန်းမလဲ မိတ်မှာ ပြန်လည် လှပ်ရှားလာမိပါသည်။ မိကာစုနှင့် ကျွန်းမမှာ တစ်ချို့ပြီးသွားပြီ ဖြစ်၍တစ်ကြောင့်၊ ကျွန်းမသောက်ထားသော အရက်အရှိန်မသေသေးသောကြောင့်လည်းကောင်း ကျွန်းမမှာ ရဲတင်းနေ၍ ကျွန်းမကိုယ်ပေါ်တွင် ပတ်ချိထားသော ပါ့ကြီးကို ဆွဲခွဲတိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးတီးပင် မိကာစုနှင့် အတူ ရေပန်းအောက်တွင် ရေချိုးနေမိပါတော့သည်။

အေးမြှေသော ရေကြောင့် ကျွန်းမတစ်ကိုယ်လုံးမှာ စောစောက ပန်ပင်းခဲ့သူ၌ လန်းဆန်းသွားပါသည်။ ထိုထက်ပိုသည်က မိကာစုမှာ မွေးကြိုင်သော ဆပ်ပြာကို ယူပြီး ကျွန်းမ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ပွတ်သပ်ဆေးကြောပေးပါသည်။ ပထမ ကျွန်းမ၏လည်တိုင် ကျောပြင် ပြီးမှ နှုန်းနှစ်လုံးကို ဘယ်ညာပြောင်း၍ ဆုပ်နှယ်ဆေးကြောပေးပါသည်။ ထိုအခါများတွင် ကျွန်းမမှာ ကြောက်သီးများပင် ထမိပါတော့သည်။ ဆပ်ပြာဖြင့် ဆေးကြောရုံမက လည်ဂုတ်၊ လက်မောင်းရင်းများကိုပါ ဆုပ်နှယ်ပေးသည်။ အတွက် အညောင်းပြေကာ သက်သာစေပါသည်။ မိကာစုမှာ ထိုမှတ်စွမ်းဆင့် အောက်ပိုင်းသို့၊ ရောက်သွားပြီး ဖင်သားနှင့် ဖင်အကွဲကြားပါမကျွန်းမာရ် ဆေးကြောရုံးမှ ပေါင်အတွင်းသားများဆီရောက်လာပါသည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် ကျွန်းမ၏ ငောက်ဖုတ်ဖောင်းပေါ် အမွေးနှလေးများကို ပွတ်သပ်ဆေးကြောပေးပါသည်။ ပြီးမှ အဖုတ်အတွင်းသို့ပါ နှိုက်၍၍ ဆေးရုံးများမ စောက်စော်နှင့် အတွင်းသားနှုန်းကိုပါ ထိုတွေ့ကလိုသလို ဖြစ်နေ၍ ကျွန်းမစိတ်မှာ ကာမလနှုန်းစိတ်များက ထက္ခနိုင်းထစ်ပြုလာပြန်သည်။ မိကာစု၏ ယုယ်ကြောင်နာစွာ ပြုမှုနေပုံက တကယ် ကာမပိုင်ယောက်ကျားတစ်ယောက်ပင် လိုက်မမှုနိုင်ဟု ကျွန်းမထင်မိပါသည်။ ထိုသို့၊ ကျွန်းမတစ်ကိုယ်လုံး ပွတ်သပ်ဆေးကြောပြီးမှ ရေဝအောင်ရေချိုးစေပါသည်။ ပြီးမှ ကျွန်းမကို မျက်နှာသုတေသနပုံဝါကြီးဖြင့် လွမ်းခြားလိုက်ကာ ပွဲ့ချိပြီး အခန်းတွင်းသို့ ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်းမလဲ မှုံးရင်း မိကာစုအား ဖက်ကာ လိုက်ပါလာပါသည်။

မွေးယာပေါ်၍ ကျွန်းမကို အသာလွှာချုလိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ ရှုနိုင်းအရက် တစ်ခွက်ကို ယဉ်လာကာ ကျွန်းမအား လှမ်းပေးပါသည်။ ကျွန်းမလဲ နွေးတွေးသွားစေရန်အတွက် တစ်ချို့လုံးတော့သည်။ ရင်ထဲ ပူဆင်းသွားသလို

သွားသားဆန္တများကလည်း နှီးကြား ထက္ခလာသလို ခံစားရပါသည်။

ထိုခံစားချက်ဖြင့် မွေးနေရာ မိကာစုက ကျွန်းမကိုယ်ပေါ်မှ မျက်နှာသုတေသနပုံဝါကြီးကို ဖယ်ရှားလိုက်ပါသည်။ ကိုယ်လုံးတီးပြီး ပက်လက်စင်းစင်းရှုံးနေသော ကျွန်းမကို မိကာစုမှာ စုံနှုန်းတီးကြောင်းရင်း မျက်နှာသုတေသနပုံဝါကြီးမှာ တစ်ဆင်းတစ်ဆင်းတီးကြောင်းရင်း မျက်နှာသုတေသနပုံဝါကြီးမှာလဲ တဆတ်ဆတ်ဖြင့် လှပ်ကာ တောင်မတ်ကြီးထွေးလာသည်ကို ကျွန်းမတွေ့ရပါသည်။ ကျွန်းမအဖော်ဖြင့်လဲ ခုတ်ယအကြိမ် မိကာစု၏ အကိုခံချင်လာမိသည်မှာတော့ အမှန်ပင်။ သို့ ကြောင့် ကျွန်းမမှုန်းနေ၍ မိကာစုမှာ ကျွန်းမလဲ ပေါင်တန်ကြီး နှစ်ပေါင်းကို သူ၏ ပုံချို့တစ်ဖက်တစ်ချက်ပေါ် ထမ်းတင်လိုက်ကာ ဦးကြီးကို အဖုတ်ဝန်းတည်းအောင် အနေအထားပြင်လိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ အသာဆောင် ချုလိုက်ရာ အရည်ချွဲနေသော ကျွန်းမ အဖုတ်အတွင်းသို့ ဆုံးဆုံးမြှုပ် ဝင်သွားပါတော့သည်။

မိကာစုလဲ ဆန္တတ်နေပြီး ဖြစ်၍ မရပ်နားတော့ပဲ ဆက်တိုက်ကြီးဆောင်းပေးနေတော့သည်။

× ×

ပြီးပါပြီ

